

Početná skupina teplických běžců vyrazila o svátečním víkendu na první prázdninové vícedenní závody. V prostoru přírodního parku Sedmihoří je uspořádal oddíl Lokomotiva Plzeň. Do prostorů, kde se loni pořádaly závody žebříčku A a Čechy B, vyrazilo více než 800 orientačních běžců ze všech koutů České republiky, ale i ze zahraničí.

1. etapa (Pá) – krátká trať

Centrum závodů bylo na louce u obce Miřkov nacházející se přibližně 9 kilometrů severně od Horšovského Týna. Vše začalo již v pátek první etapou. Na programu byla krátká trať na mapě Sedmihoří – Páteční krátká, 1 : 10 000, e=5m, stav květen 2014. Díky velkému počtu přihlášených závodníků museli pořadatelé posunout start již na 15:30, což nakonec způsobilo drobné zmatky, kdo kdy vlastně startuje. Běhalo se ve středně kopcovatém terénu s množstvím kamenů a rozmanitostí porostů. Po celou dobu závodů nás provázelo slunečné počasí. Bylo značné vedro. Rosničkami slibovaný déšť dorazil, ale pouze v noci z pátku na sobotu. Někteří se jeli nejprve ubytovat do penzionu Parkur v Horšovském Týnu, jiní dorazili rovnou na shromaždiště. Zde jsme postavili oddílový stan a schovali se před sluníčkem, které nám dávalo jasně najevo, že je tady léto. Start se protáhnul a poslední z nás vyrazil do lesa Boris Kovář v 18 hodin (o posunutí startu se dozvěděl až v pátek odpoledne a měl hodně starostí, aby svůj start stihl). Zaznamenali jsme několik dobrých umístění. Nejlépe skončila Ivana, která doběhla třetí v D35. Čtvrtí doběhli Lenka v D18 a Philip v HDR. Pátým místem rozběhl svůj závod Petr v H45. Se svým výkonem byla spokojená i Alena, která doběhla na pěkném sedmém místě v D50. Nedařilo se Thomasovi, který nenašel sedmou kontrolu a Honzovi, který nepodal zrovna optimální výkon po fyzické stránce. Večer jsme se všichni přesunuli do penzionu, kde jsme poseděli v místní restauraci a „naladili“ formu na druhou etapu.

2. etapa (So) – klasická trať

Ta se běžela na stejném místě na mapě Sedmihoří – Sobotní klasika, 1 : 15 000, e = 5 m, stav květen 2014 (pro některé kategorie v měřítku 1 : 10 000). Oproti první etapě se tentokrát běželo v severní části závodního prostoru. Malý počet kontrol a dlouhé tratě slibovali zajímavé volby postupů. Ne vždy se to však podařilo a bylo výhodnější volit „obíhačky“. Kontroly nebyly nijak záluďné a tak bych závod charakterizoval spíše jako běžecký, než mapový. Nejdelší trati zavítali na nejvyšší kopec v rámci Sedmihoří – kolmé 20-ti vrstevnicové stoupání nemělo jinou volbu. Rázem se ze mě stal spíše turista, než orientační běžec. Dalo by se diskutovat o rozmístění občerstvovacích stanic, které v úmorném vedru nabylo na významu. Jinak se ale jednalo o pěknou klasiku. Nejlépe z našich dopadl Philip, který ve své kategorii HDR nenašel přemohitele. Sára Lošťáková skončila čtvrtá v D10L. Pátí skončili Lenka v D18 a Petr v H45. Ivana obsadila šesté místo v D35. Poprvé si vyzkoušeli orientační běh Eva a Bára Kovářovi. Bohužel jsem je v oficiálních výsledcích nenalezl.

Půlčíkové seznamovací štafety (Sobota odpoledne)

Aby se orientáři nenudili, připravili pořadatelé na sobotní odpoledne půlčíkové štafety. Jedná se o závod smíšených štafet – vždy chlapec a dívka / muž a žena. Podstatou je oběhnout ve dvojici trať s jednou mapou a jedním čipem. Dvojice se střídá na polovině každého postupu. Aby mohl vždy jeden běžet naplno a druhý trochu odpočívat, je trať vedena v okolí cesty, kdy každá následující kontrola je vždy zpět přes cestu. V tomto bodě se předává čip a mapa. Trať tímto utvoří „hada“, který jde cik-cak přes cestu. Místo předávky bylo na cestě označeno lampionem, takže ten, který právě běží po cestě jen doběhne k dalšímu lampionu. Na konci hada směrem tam je kontrola a po oražení následuje druhý z dvojice zpět po straně cesty, kde ještě neběžel. Tím nakonec oba z dvojice navštíví všechny kontroly. Označení seznamovací znamenalo jediné, a to seznámit orientáři mezi sebou. Každá štafeta, která nebyla složena ze dvou běžců stejného oddílu, byla bonifikována 30 sekundami. Štafety se běželi dvoukolově – kvalifikace a handicap. Na start se jako jediní z našeho oddílu postavili Ivana s Lubošem. Oba v doprovodu servisního týmu – Káťa a Honza – vyrazili opět do lesa. Možnost jít do závodního prostoru a vidět všechny štafety v akci byla pro nás pěkná zábava. Kvalifikaci naše duo prošlo bez ztráty kytičky. Jen Ivana si z ní odnesla nepříjemný šrám na ruce a bolavé koleno po nepříjemném pádu v závěru tratě. Pokud si někdo myslel, že kvalifikace byla náročná, pak finále bylo mnohokrát náročnější. Alespoň po fyzické stránce. Celá trasa štafety totiž vedla podél hřebenové cesty. Pro každou kontrolu se tedy muselo seběhnout o několik vrstevnic dolů a obratem zase „mást“ zpět nahoru na cestu k lampionu na cestě, kde již čekal štafetový kolega na předávku. Naš servisní tým asistoval s občerstvovací stanicí přímo v lese a vše zaznamenal. Káťa ráda poskytne nejen fotky, ale dokonce i video ze startu finále. Bohužel pořadatelé nezveřejnili na svých stránkách oficiální výsledky, ale jedno víme jistě. První teplická půlčíková seznamovací štafeta ve své věkové kategorii zvítězila. Cenou byl poukaz do místního bufetu.

Část výpravy stihla večer zavítat do parku a na večerní prohlídku zámku v Horšovském Týnu. Místní kastelán nás provázel zámkem a povídal tak trochu netradičně – např. jak se restaurují zbraně a samurajské dobové oblečení nebo o tom, jaké mají problémy s propadáním v místní kapli v důsledku nestabilního podloží tvořeného břidlicí a jílem. Ten, jak jsme se dověděli, při dešti „boptná“ a dělá pak neplechu. Celá prohlídka byla zakončena návštěvou malé bylinkové zahrádky, kde návštěvníci rozpoznávali různé druhy bylin.

3. etapa (Ne) – klasická trať

Závěrečná etapa se běžela v části přírodního parku Sedmihoří, kam jsme v předešlých etapách ještě nezavítali na mapě Sedmihoří – Nedělní klasika, 1 : 15 000, e = 5m, stav květen 2014 (pro některé kategorie v měřítku 1 : 10 000). Cesta na start měřila téměř 2 kilometry. Na závodníky čekal kopcovatý terén s řadou kamenů a středně hustou sítí cest. Bohužel jsme zjistili, že pracovníci Lesů ČR dokážou kácet les opravdu rychle. Před startem jsme byli upozorněni na tuto skutečnost a zaznamenali si do popisů kódy kontrol, které jsou nově místo v lese, na pasece. Jaký to kontrast, kdy jsem shodou okolností v týdnu zaznamenal rozhovor s ředitelem Lesů ČR, že již nebudou podporovat sporty jako je tenis, ale spíše se zaměří na orientační běh a podobné aktivity v přírodě. Na rozdíl od prvních dvou etap se tentokrát dobíhalo rovnou na shromaždiště. Pokračovalo teplé letní počasí a někteří marně na mapě hledali zakreslené občerstvovací stanice. V závěrečné etapě se nám již tolik nedařilo. Čtvrtí skončili Lenka v D18 a Philip v HDR. Honzovi se poslední etapa také podařila a doběhl osmý. Pochválit je nutno také Káťu, která zlepšeným výkonem za sebou nechala celou řadu závodnic. I dnes se vydali na trať

4. – 6.7. – Sedmihoří 2014

Napsal uživatel Eiselt Jan

Pondělí, 07 Červenec 2014 18:36

Eva s Bárou. Se svou náročnou tratí P6 se poprali zdárně a našli všechny kontroly.

V celkovém součtu všech tří etap nejlépe skončil Philip – druhý v HDR. Lenka obsadila čtvrtou příčku v D18. Na „velkou bednu“ se vešla ještě Ivana svým celkovým šestým místem v D35.